

☒	Pro gradu -tutkielma
☐	Lisensiaatintutkielma
☐	Väitöskirja

Oppiaine	Liiketaloustiede: Laskentatoimi	Päivämäärä	4.4.2005
Tekijä(t)	Janne Sevón	Matrikkelinumero	
		Sivumäärä	100
Otsikko	Kirjanpitokäytäntö ja verosidonnaisuus		
Ohjaaja(t)	KTL Asta Manner ja KTM, KHT Kalle Laaksonen		

Tiivistelmä

Tutkimuksen tarkoituksena on tutkia Suomen kirjanpitokäytännön verosidonnaisuutta laajuus-, jaksottamis-, arvostamis- ja kohdistamisongelman avulla ja vertailla sitä Saksan ja Iso-Britannian vallitsevaan tilanteeseen. Tutkimuksen pääpaino on Suomen verosidonnaisuudella ja Saksan sekä Ison-Britannian roolina on peilata Suomen käytännön erityispiirteitä. Kirjanpitokäytäntöjä voidaan hyvin pitkälti selittää eri maiden kulttuurillisilla eroilla ja Saksan sekä Iso-Britannian kirjanpitokulttuurien erilaisuus tarjoaa hyvän vertailukohdan Suomen kirjanpitokulttuurille. Koska tutkimuksen painopiste on Suomen kirjanpidon verosidonnaisuudella, Saksan ja Ison-Britannian kirjanpitokäytäntöjä ja verosidonnaisuutta ei käy läpi yhtä tarkalla tasolla kuin Suomen vastaavia.

Tämän tutkimuksen tutkimusote on käsiteanalyttinen, eli tutkimus pohjautuu aikaisempaan kirjallisuuteen ja olemassa olevaan teoreettiseen aineistoon. Tutkimus on luonteeltaan kuvaileva, eli tarkoituksena on kuvailla vallitsevaa tilannetta, eikä niinkään etsiä uusia toimintamalleja.

Suomen kirjanpito- ja verolainsäädäntö ovat sidottuja yhteen varsinkin niiden erien osalta, joita yhtiön on mahdollista vähentää verotuksessaan. Meno-tulo-teorian rooli on heikentynyt kirjanpidollisessa sääntelyssä nopeammin kuin verotuksellisessa sääntelyssä, minkä takia kirjanpidollinen ja verotuksellinen tuloslaskelma eivät enää teoreettiselta pohjalta ole niin samanlaisia kuin aikaisemmin. Kirjanpidon verosidonnaisuutta säädellään Suomessa pääosin elinkeinoverolaki 54 §:n avulla. Pykälän ensimmäisen momentin mukaan verovelvollisella on oikeus jakaa tuloerä usealle verovuodelle sekä vähentää vaihto- ja sijoitusomaisuuden hankintameno ja varaukset kuluina vain, mikäli vastaavat kirjaukset on tehty kirjanpidossa. Siinä, missä kirjanpitolaki edellyttää jonkun erän huomioon ottamista tilinpäätöksessä varovaisuuden periaatteen perusteella, ei elinkeinoverolaki tunne varovaisuuden periaatetta. Tämä johtaa tilanteisiin, joissa erä on merkittävä kirjanpitoon, mutta verotuksessa se on vähennyskelpoton. Iso-Britannia kuuluu perinteisesti standardiperusteisiin kirjanpitokäytäntöihin. Hallitsevassa asemassa ovat laskentatoimen ammattilaisten antamat suositukset ja standardit. ”True and fair view” -käsite kuvaa hyvin Iso-Britannian informaatiopainotteista tilinpäätöstä. Verot nähdään Iso-Britanniassa yrityksen kuluna, ei voitonjakona, niin kuin Suomessa ja Saksassa. Saksan kirjanpitokäytäntö taas on vahvasti lainsäädäntöperusteinen. Tilinpäätöksen tavoitteena on voitonjakokelpoisen tuloksen ja varojen laskenta. Saksassa tilinpäätös on samankaltaisessa roolissa kuin Suomessa ja omaisuusarvojen määrittäminen on toissijainen tuloksen määrittämiseen nähden.

Asiasanat	kirjanpito, elinkeinoverotus, tilinpäätös
Muita tietoja	